

Az új erdőtörvénytervezet VII. címében foglalt rendelkezések módosítását célzó javaslat

(Kivonat az Arató Gyula, Péch Kálmán és Ráduly János
vál. tagok előadói javaslatából.)

A törvénytervezet ezen címében foglaltak lényeges módosítását javasoljuk azért, mert egyrészt az erdők és természetvédelmi területek feletti közvetlen hatósági felügyelet sikeres gyakorolhatóságát csak a felügyelet függetlenítésével, másrészt az erdőbirtokosoknak erdejük szabadabb használata iránti érdekeit csak az erdészeti közigazgatás alsóbbfokú szervei hatáskörének megfelelő tágításával látjuk kellően biztosíthatónak, illetőleg kielégítőnek.

Ha ugyanis az erdőfelügyelő, ahogy a javaslat tervezi, az erdőigazgatóságának, mint adminisztratív szervnek lenne alárendelve, ez a felügyelet független gyakorlását kétségtelenül akadályozná. Viszont a hatáskörök megállapítása a tervezetben nem nyújt elég lehetőséget a kisebbjelentőségű erdőgazdasági ügyeknek olyan gyors elintézésére, mint az a birtokosoknak érdekében állana.

Egyébiránt javaslatunkkal nem akarunk egyebet, mint visszaállítani és továbbra is fenntartani az erdőfelügyelőknek azt a függetlenségét, amelyet számukra már az 1879. évi XXXI. t.-c., véleményünk szerint igen célszerűen és megokoltan biztosított s amelynek fenntartását úgy az erdőgazdaság, mint az erdőbirtokosok érdekeinek kielégítése megköveteli.

Épúgy szükséges a tervezet módosítása, illetőleg kiegészítése a m. kir. erdőhivatalokra vonatkozólag is.

Ugyanis az állami erdőkezelés ezeken a hivatalokon fordul meg; az általuk végzet munkából alakult ki az állami erdőkezelés sikeressége.

Évégből azonban úgy az erdőbirtokosok jól felfogott érdekében, valamint a közigazgatás egyszerűsítése és tartalmassága érdekében is szükségesnek látjuk, hogy ebben a törvényben számukra olyan hatáskör biztosíttassék, melynek alapján az állami kezelés alá tartozó erdőkben az erdőbirtokosok kérelmére és pedig szóbeli kérelmére és indokolt szüksége esetén a saját ha-

táskörükben olyan használatokat is kijelölhessenek az erdőbirtokosoknak, amelyek ugyan az üzemtervben esetleg kifejezetten előírva nincsenek avagy még nem esedékesek, de amely használatok nem bontanák meg az erdőgazdaságnak az üzemtervben szabályozott gazdasági rendjét, mely gazdasági rend megbontása ugyanis már az üzemterv módosítását tenné szükségessé.

Így például: sürgős építkezésekhez (út, híd, itató stb.) a szükséges kisebbmennyiségű épületfát, az üzemtervben előírt tízévi hozamterületen belül a következő évi fahozam terhére annak $\frac{1}{10}$ (egytized) része erejéig bátran ki lehet adni; vagy például: hirtelen keletkezett vízmosások megkötéséhez, elmosott utak sürgős kijavításához, szükségessé vált kerítések fonásához stb. karó- és rözseanyag kiadható olyan erdőrészekből is, amelyekben előhasználat az üzemtervben esetleg kifejezetten előírva nincsen, de az ilyen előhasználat foganatosítása — szakszerű kijelölés mellett — semmiféle kárral nem járna; vagy például még: az üzemtervben esetleg kifejezetten elő nem írt fűhasználat a tisztásokon, erdei utak mentén, sőt a fiatalosok között is kellő felügyelet és ellenőrzés mellett, ha azok kihasználása által a faállományban kár nem okozható.

A hatáskörnek előbb javasolt tágítása nélkül az ilyen használatokat az erdőrendészeti hatóságoknak kellene továbbra is a m. kir. erdőhivatalok szakvéleménye alapján engedélyezni, tehát az eljárásnak ilyen hosszadalmassága ezentúl is sok bosszúságot és kellemetlenséget okozna az erdőbirtokosoknak azzal, hogy az engedély elkésve érkeznek meg s emellett a körülményes és hosszadalmas eljárás kútforrása lenne továbbra is az államrendészeti kezelés iránti ellenszenvnek, amit pedig a hatáskörnek javasolt tágítása — nézetünk szerint — jelentékenyen enyhítene.

A felsorolt példákban kiviláglik, hogy az eljárásnak ilyen átszervezése az államrendészeti kezelés alá nem kerülő erdőgazdaságokra nézve is célszerű és az erdőbirtokosok érdekében kívánatos lenne, amiért is ezekre az erdőbirtokokra vonatkozólag a fentebb említett hatáskörrel az erdőfelügyelőket kellene szintén felruházni.

Tekintettel arra, hogy az üzemtervi utasítás szerint az erdőbirtokokban foganatosított mindenféle használatot az üzemterv nyilvántartásában pontosan fel kell jegyezni s ez a tény az ilyen használatoknak, valamint a javasolt hatáskör gyakorlásának ellenőrzését kellően biztosítja, ehhez képest semmiféle aggálynak sem lehet helye a javasolt hatáskörrel szemben.

Ami a javaslat 261. §-ában tárgyalt m. kir. erdőigazgatóságot illeti, annak az alábbiakban meghatározott hatáskörrel való fenntartását indokoltnak találjuk, főként azért, hogy a több, szomszédos vármegyék területén működő erdőhivataloknak eljárása erdőigazgatósági kerületenkint egységes irányítást találjon, aminek a révén a legfőbb igazgatósági fórum ilyirányú feladatai célszerű hatáskörszabályozással jelentékenyen leegyszerűsíthetők lennének és mert az erdőigazgatósági kerületenként való egységes irányítás és ellenőrzés további biztosítékot nyújtanak arra, hogy az erdőhivatalok a számukra juttatott hatáskörrel megfelelően élnek.

A homok fásítása

Írta: **Matusovits Péter** miniszteri tanácsos.

A „Duna—Tiszaközi Mezőgazdasági Kamara“ második nagygyűlését tartotta 1929. évi december hó 18-án, Budapesten, a homokterületek értékesítése tárgyában. Az erdészeti részéről hozzászólók én is.

Homoktalaj az integer Magyarországon nagyobb területeken, a Morvasíkságon, Pozsony és Nyitra vármegyékben, a Delibláton, Szatmár vármegye nyugati részén, Szabolcs vármegye tiszamenti sávján kívül, egész Szabolcs vármegyében, Hajdú vármegye jórészén, Csongrád vármegyében, Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegyében és Bács megyében volt.

Homoktalajnak nevezzük Cserhádi szerint azt a talajt, melynek mintegy 70 százaléka a kvarchomok. Ha ez a homok aprószemű, úgy futóhomok a neve, mert a szél tovább viszi. Agyagos a homok, ha 10—20 százalék agyagtartalmú; televényes, ha 5—